

Věc C-263/24 [Smiliev]ⁱ

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce

Datum doručení:

15. dubna 2024

Předkládající soud:

Rajonen sad Tutrakan (Bulharsko)

Datum předkládacího rozhodnutí:

15. dubna 2024

Navrhovatel:

Rajonna prokuratura Silistra, Teritorialno oddelenie Tutrakan

Obžalovaný:

YE

[*ommisis*]

ŽÁDOST

O ROZHODNUTÍ O PŘEDBĚŽNÉ OTÁZCE

Věc: obecná trestní věc č. 63/2024

ZVLÁŠTNÍ ŽÁDOST: podle článku 105 jednacího řádu Soudního dvora
Evropské Unie

[*ommisis*]

Relevantní skutečnosti a okolnosti věci a předmět sporu:

I. Účastníci řízení [*ommisis*]

1. Státní zastupitelství: RAJONNA PROKURATURA SILISTRA,
TERITORIALNO OTDELENIE TUTRAKAN [*ommisis*]

ⁱ Název předmětné věci je fiktivní. Neodpovídá skutečnému jménu žádného z účastníků řízení.

2. Obžalovaný: YE [OMISSIS];
3. Advokát obhajoby: Advokát Pejčo Jovev [*ommissis*].

II. Předmět věci

4. Obžalovaný je stíhán za to, že [*ommissis*] dne 25. října 2023, ve lhůtě jednoho roku poté, co mu byla uložena správní sankce na základě protokolu [*ommissis*] ze dne 7. března 2023 vydaného [*ommissis*] OD-MVR (Oblastna direkcija na Ministerstvoto na vatrešnite paboti, oblastní ředitelství Ministerstva vnitra v Silistře), který nabyl právní moci dne 4. května 2023, za řízení motorového vozidla bez příslušného řidičského oprávnění, se dopustil téhož skutku [*ommissis*] – trestného činu stanoveného v článku 343c odst. 2 Nakazatelen kodeks (trestní zákoník, dále jen „NK“).

III. Průběh řízení

5. Obžaloba byla vypracována ve zrychleném řízení.
6. Věc byla původně vedena u Rajonen sad (okresní soud) v Tutranaku jako trestní věc obecné povahy č. 246/2023.
7. V průběhu soudního vyšetřování bylo zjištěno, že vnitrostátní soudy vydaly vůči dotyčné osobě následující odsouzení:
8. Na základě **dohody** [*ommissis*] **Rajonen sad (okresní soud) v Dulovu**, která nabyla právní moci dne 2. listopadu 2023, byl obžalovaný uznán vinným, že dne 22. února 2023 spáchal trestný čin týkající se listin (použití falešného řidičského průkazu) uvedený v článku 316 ve spojení s čl. 308 odst. 1 NK. Byl odsouzen k trestu odnětí svobody v délce 18 měsíců s podmíněným odkladem na základě čl. 66 odst. 1 NK.
9. Na základě **dohody** [*ommissis*] **Rajonen sad (okresní soud) v Elhovu** [*ommissis*], která nabyla právní moci dne 7. prosince 2023, byl obžalovaný uznán vinným, že dne 25. února 2022 znovu spáchal trestný čin podle čl. 343c odst. 2 NK (viz bod 4). Byl odsouzen k trestu odnětí svobody v délce 10 měsíců s podmíněným odkladem na základě čl. 66 odst. 1 NK a k pokutě [*ommissis*].
10. Na základě **dohody** [*ommissis*] **Rajonen sad (okresní soud) v Elhovu** [*ommissis*], která nabyla právní moci dne 19. ledna 2024, byl obžalovaný uznán vinným, že dne 25. května 2022 opět spáchal trestný čin týkající se listin (použití falešného řidičského průkazu) uvedený v článku 316 ve spojení s čl. 308 odst. 1 NK. Byl odsouzen k trestu odnětí svobody v délce jednoho roku a 6 měsíců s podmíněným odkladem na základě čl. 66 odst. 1 NK.
11. V průběhu soudního vyšetřování soud na základě informací z Evropského informačního systému rejstříků trestů (ECRIS) zjistil, že obžalovaný byl odsouzen i v zahraničí.

12. **Rozhodnutím [ommissis] přestupkového soudu ve Vilvoorde** (Tribunal de police de Vilvoorde), **Belgické království [ommissis]**, které nabylo právní moci dne 3. ledna 2022, byl obžalovaný uznán vinným ze tří skutků spáchaných dne 14. června 2020 v Zaventem, Belgické království, přičemž tyto skutky jsou podle belgického práva [ommissis] „dopravními přestupky“:

12.1. [ommissis] řídil motorové vozidlo [ommissis] nebo [ommissis] umožnil řízení motorového vozidla [ommissis], aniž bylo vozidlo pojištěno pro případ odpovědnosti za škodu [ommissis] (článek 1, čl. 2 odst. 1, článek 20, čl. 22 odst. 1, článek 24, článek 28 a článek 29 loi relative à l'assurance obligatoire de la responsabilité civile en matière de véhicules automoteurs (zákon o povinném pojištění odpovědnosti z provozu motorových vozidel), ze dne 21. listopadu 1989;

12.2. [ommissis] řídil vozidlo, které nebylo registrováno nebo na kterém nebyla umístěna registrační značka vydaná v době registrace [čl. 2 odst. 1 arrêté royal (královská vyhláška) ze dne 20. července 2001; čl. 29 odst. 1 bod 3 a čl. 38 odst. 1.3 loi relative à la police de la circulation routière coordonnée par l'arrêté royal du 16 mars 1968 (zákon o dopravní policii ve spojení s královskou vyhláškou ze dne 16. března 1968)];

12.3. jako řidič vozidla [ommissis] použil mobilní telefon, který držel v ruce v době, kdy vozidlo nestálo nebo nebylo zaparkováno [článek 8.4 arrêté royal portant règlement général sur la police de la circulation et de l'usage de la voie publique (královská vyhláška o obecných předpisech o dopravní policii a užívání veřejných komunikací), ze dne 1. prosince 1975; čl. 29 odst. 1 bod 3 a čl. 38 odst. 1.3 zákona o dopravní policii ve spojení s královskou vyhláškou ze dne 16. března 1968];

12.4. umožnil, aby vozidlo registrované v Belgii a podléhající technické prohlídce [ommissis] jezdilo na veřejných komunikacích bez [ommissis] platného osvědčení o technické prohlídce, příslušného štítku o technické prohlídce a identifikačního protokolu nebo technického průkazu nebo jiného dokladu [ommissis] v případě, kdy jsou tyto doklady vyžadovány [čl. 24 odst. 1, článek 26 a článek 81 arrêté royal portant règlement général sur les conditions techniques auxquelles doivent répondre les véhicules automobiles et leurs remorques, leurs éléments ainsi que les accessoires de Sécurité (královská vyhláška, kterou se stanoví obecné předpisy o technických podmínkách, které musí splňovat motorová vozidla a jejich přípojná vozidla, jejich součásti a bezpečnostní příslušenství), ze dne 15. března 1968; článek 4 loi relative aux conditions techniques auxquelles doivent répondre tout véhicule de transport par terre, ses éléments ainsi que les accessoires de sécurité (zákon o technických podmínkách, které musí splňovat všechna pozemní vozidla, jejich součásti a bezpečnostní příslušenství), ze dne 21. června 1985].

13. **Za jeho skutky byly uloženy následující tresty:**

13.1. Za skutky uvedené v bodech 12.1 a 12.2:

13.1.1. pokuta ve výši 800,00 eur, [ommissis: způsob vyměření pokuty]; pokud tato pokuta nebude zaplácena v zákonné lhůtě, bude nahrazena trestem „zákazu řízení motorových vozidel“ na dobu 30 dnů;

13.1.2. „zbavení práva řídit jakékoli motorové vozidlo“ na dobu jednoho měsíce.

13.2. Za skutek uvedený v bodě 12.3:

13.2.1. pokuta ve výši 200,00 eur [ommissis: způsob vyměření pokuty]; pokud tato pokuta nebude zaplácena v zákonné lhůtě, bude nahrazena trestem „zákazu řízení motorových vozidel“ na dobu 30 dnů;

13.2.2. „zbavení práva řídit jakékoli motorové vozidlo“ na dobu 15 dnů.

13.3. Za skutek uvedený v bodě 12.4: „pokuta“ ve výši 200,00 eur [ommissis: způsob vyměření pokuty]; pokud tato pokuta nebude zaplácena v zákonné lhůtě, bude nahrazena trestem „odnětí svobody“ na dobu 3 dnů.

14. **Rozsudkem [ommissis] Amtsgericht (okresní soud) v Prümü, Spolková republika Německo**, který nabyl právní moci dne 16. září 2023, byl obžalovaný uznán vinným, že dne 30. června 2023 řídil vozidlo bez řidičského oprávnění nebo poté, co mu bylo odňato řidičské oprávnění – právní ustanovení: StVG § 21, Abs. 1, Nr. 1, § 2 (zákon o provozu na pozemních komunikacích, § 21, odst. 1, bod 1, § 2)

15. **Byl potrestán „pokutou“** ve výši 50 eur.

16. Obžalovaný prohlásil vinu a řízení bylo vedeno ve zkráceném řízení.

17. V trestní věci obecné povahy č. 246/2023 [ommissis] senát rozsudkem ze dne 15. prosince 2023 [ommissis] s přihlédnutím k předchozím odsouzením uznal obžalovaného vinným a uložil mu nepodmíněný trest „odnětí svobody“ a „pokutu“.

18. Odsuzující rozsudek byl zrušen Okražen sad (krajský soud) [ommissis] v Silistře a věc byla vrácena jinému soudnímu senátu s pokynem, aby přezkoumal, zda sankce uložené belgickým soudem mají nějaké právní důsledky.

19. Vracená věc byla předložena Rajonen sad (okresní soud) v Tutrakanu pod novým číslem, trestní věc obecné povahy č. 63/2024.

20. Při novém projednání věci obžalovaný opětovně prohlásil vinu (plně doznal skutečnosti uvedené v popisu skutku v obžalobě a souhlasil s tím, že k těmto skutkům nebude prováděno dokazování), řízení, které je v současné době vedeno, je řízením zkráceným. V tomto ohledu se senát předkládajícího soudu domnívá, že výklad ustanovení práva Evropské unie v oblasti policejní a justiční spolupráce v trestních věcech je důležitý pro správné vyřešení sporu, neboť uznání právních

účinků jak belgického, tak německého rozhodnutí by mělo vliv na trest, který by mohl být obžalovanému uložen.

použitelné vnitrostátní právo a judikatura:

21. Nakazatelen kodeks (trestní zákoník, dále jen „NK“)

„Článek 8 [...]

(2) Odsouzení vydané v jiném členském státě Evropské unie, které nabylo právní moci, za čin, který je trestným činem podle bulharského trestního zákoníku, se zohlední v každém trestním řízení vedeném proti téže osobě v Bulharské republice.

[...]

Článek 66 (1) Pokud soud uloží trest odnětí svobody až na tři roky, může odložit výkon uloženého trestu na dobu od tří do pěti let, pokud osoba nebyla odsouzena k trestu odnětí svobody za trestný čin stíhaný státním zastupitelstvím a pokud soud shledá, že k dosažení účelu trestu, a především k nápravě odsouzeného není nutné trest vykonat.

[...]

Článek 78a. (1) Dospělá osoba je soudem zproštěna trestní odpovědnosti a je odsouzena k zaplacení pokuty ve výši tisíc až pět tisíc BGN, pokud jsou současně splněny následující podmínky:

(a) [změněno – Daržaven vestnik (úřední věstník, dále jen „DV“) č. 86 z roku 2005, který vstoupil v platnost dne 29. dubna 2006], trestný čin se trestá odnětím svobody v trvání nejvýše tři let nebo mírnějším trestem, je-li spáchán úmyslně, nebo odnětím svobody v trvání nejvýše pěti let nebo mírnějším trestem, je-li spáchán z nedbalosti;

b) pachatel nebyl odsouzen za trestný čin obecné povahy a nebyl zproštěn trestní odpovědnosti podle této kapitoly;

c) majetková újma způsobená trestným činem byla nahrazena.

[...]

Článek 343c (nový – DV č. 50 z roku 1995 (1) (změněn, DV č. 74 z roku 2015) Kdo řídí motorové vozidlo v době, kdy vykonává trest, jímž je zbaven práva řídit motorové vozidlo, poté, co byl za stejný skutek potrestán ve správním řízení, bude potrestán trestem odnětí svobody až na tři léta a pokutou od dvou set do jednoho tisíce BGN.

(2) (změněn – DV č. 74 z roku 2015) Kdo se ve lhůtě jednoho roku od uložení správní sankce za řízení motorového vozidla bez příslušného řidičského oprávnění

dopustí téhož skutku, bude potrestán odnětím svobody v trvání od jednoho roku do tří let a pokutou od pěti set do jednoho tisíce dvou set BGN.

[...]

Článek 345 (1) Kdo použije registrační značku vydanou pro jiné motorové vozidlo nebo registrační značku, která nebyla vydána příslušnými orgány, bude potrestán trestem odnětím svobody až na jeden rok nebo pokutou od pěti set do jednoho tisíce BGN.

(2) Trest stanovený v odstavci 1 se uloží i tomu, kdo řídí motorové vozidlo, které není řádně registrováno“.

22. Nakazatelnost procesualen kodeks (trestní řád, dále jen „NPK“)

„Článek 247 (1) Řízení v prvním stupni se zahajuje:

1. na základě obžaloby a

2. [ommissis] na základě oznámení oběti trestného činu“.

23. Naredba n° 8 ot 26 februaryi 2008 g. za funkciute i organizaciata na dejnostta na bjurata za sadimost (nařízení č. 8 ze dne 26. února 2008 o funkcích a organizaci činností kanceláří rejstříků trestů)

„Článek 40 (1) Všechna odsouzení a správní sankce uložené podle článku 78a NK se zapisují do rejstříku trestů“.

Ustanovení nebo akt, jehož výklad je požadován:

24. Článek 3 odst. 1 rámcového rozhodnutí Rady 2008/675/SVV ze dne 24. července 2008 o zohledňování odsouzení v členských státech Evropské unie při novém trestním řízení,

„1. Každý členský stát zajistí, že se v průběhu trestního řízení proti určité osobě zohlední předchozí odsouzení vydaná v jiných členských státech proti stejné osobě za jiné skutky, o nichž byly získány informace na základě příslušných nástrojů vzájemné právní pomoci nebo na základě výměny informací získaných z trestních rejstříků, stejně jako jsou vnitrostátním právem zohledněny předchozí vnitrostátní odsouzení, a se stejnými účinky, které vnitrostátní právo přisuzuje vnitrostátním odsouzením.“

25. Článek 2 písm. a) rámcového rozhodnutí Rady 2009/315/SVV ze dne 26. února 2009 o organizaci a obsahu výměny informací z rejstříku trestů mezi členskými státy:

„a) ‚odsouzením‘ [se rozumí] jakékoli pravomocné rozhodnutí trestního soudu proti fyzické osobě v souvislosti s trestným činem, jestliže se toto rozhodnutí zaznamenává do rejstříku trestů odsuzujícího členského státu“.

Důvody, pro které se soud domnívá, že odpověď na předběžné otázky je užitečná pro rozhodnutí věci

26. Skutkové okolnosti tohoto řízení nastaly dne 25. října 2023, tedy po právní moci rozsudků belgického a německého soudu. Z tohoto důvodu je třeba rozsudky těchto soudů kvalifikovat jako „předchozí odsouzení“ ve smyslu čl. 3 odst. 1 rámcového rozhodnutí 2008/675/SVV.

27. Obvinění v tomto řízení se opírá [ommissis] o článek 343c odst. 2 NK, který stanoví trest odnětí svobody v trvání od jednoho roku do tří let a pokutu [ommissis].

28. Pokud jde o dotčený trestný čin, je v zásadě možné zprostit obžalovaného trestní odpovědnosti a namísto toho mu uložit správní sankci podle článku 78a NK pouze tehdy, pokud obviněný nebyl podle čl. 78a odst. 1 písm. b) NK odsouzen za trestný čin obecné povahy. Pokud jde o dotčený trestný čin, je rovněž možné na základě čl. 66 odst. 1 NK odložit výkon trestu odnětí svobody (to znamená, že trest se fakticky nevykoná) pouze tehdy, pokud osoba nebyla odsouzena k „trestu odnětí svobody za spáchání trestného činu obecné povahy“.

29. V důsledku toho bude mít zohlednění odsouzení v zahraničí vliv na stanovení trestu v předmětné věci, bude-li trest uložen.

30. [ommissis].

IV. Spadají odsouzení vydaná zahraničími soudy pod odsouzení za „trestné činy obecné povahy“?

31. Článek 3 odst. 1 rámcového rozhodnutí 2008/675/SVV stanoví, že každý členský stát zajistí, že se v průběhu trestního řízení proti určité osobě zohlední předchozí odsouzení vydaná v jiných členských státech proti stejné osobě za jiné skutky, o nichž byly získány informace na základě příslušných nástrojů vzájemné právní pomoci nebo na základě výměny informací získaných z trestních rejstříků.

32. Podle článku 2 [rámcového rozhodnutí], se „odsouzením“ rozumí jakékoli pravomocné rozhodnutí trestního soudu, kterým se osoba uznává vinnou ze spáchání trestného činu (poznámka překladatele: v bulharštině *prestatplenie*).

33. Zde je třeba předpokládat, že v bulharském překladu došlo k chybě, neboť čl. 2 písm. a) rámcového rozhodnutí 2009/315/SVV [ommissis] definuje „odsouzení“ jako „[ommissis] jakékoli pravomocné rozhodnutí trestního soudu proti fyzické osobě v souvislosti s trestným činem (poznámka překladatele: v bulharštině *nakasuemo dejanie, doslovně skutek, za který lze uložit sankci*)¹, jestliže se toto rozhodnutí zaznamenává do rejstříku trestů odsuzujícího členského

¹ Zvýraznil autor.

státu“. Tentýž termín používají i další jazyková znění rámcových rozhodnutí. Například německý překlad používá termín „Straftat“ a nizozemský překlad „strafbaar feit“. Z tohoto důvodu je třeba mít za to, že v souladu s čl. 3 odst. 1 rámcového rozhodnutí 2008/675/SVV je třeba zohlednit odsouzení vydaná za „skutky, za které lze uložit sankci“, a nikoli za „trestné činy“, jelikož posledně uvedený pojem je v bulharském právu užší (viz bod 39).

34. Několik právních systémů však zavádí odlišnou klasifikaci skutků, za které lze uložit sankci. [ommissis].

35. Německé právo používá dvoustupňovou klasifikaci skutků, za které lze uložit sankci – „Verbrechen“ a „Vergehen“ – § 12 Strafgesetzbuch (trestní zákoník):

„Verbrechen und Vergehen (Zločiny a přečiny)

(1) Zločiny jsou protiprávní jednání, za která lze uložit trest odnětí svobody v trvání nejméně jednoho roku.

(2) Přečiny jsou protiprávní jednání, za která lze uložit trest odnětí svobody s nižší spodní hranicí nebo peněžitý trest“.

36. Belgické právo zase zavádí třístupňový systém klasifikace skutků, za které lze uložit sankci – „contraventions“ (přestupky jako druh trestného činu), „délits“ (přečiny) a „crimes“ (zločiny) (článek 1 trestního zákoníku):

„Článek 1: Protiprávní čin, za který zákony ukládají trest za zločin, je zločinem.

Protiprávní čin, za který zákony ukládají trest za přečin, je přečinem.

Protiprávní čin, za který zákony ukládají trest za přestupek, je přestupkem“.

37. Bulharské právo zavedlo dvoustupňový systém klasifikace skutků, za které lze uložit sankci:

37.1. trestné činy

37.2. přestupky.

38. Přestupky se zpravidla nezapisují do rejstříku trestů, a proto by neměly být kvalifikovány jako „skutky, za které lze uložit sankci“ ve smyslu čl. 2 písm. a) rámcového rozhodnutí 2009/315/SVV [poznámka překladatele: v jeho bulharském znění].

39. Podle s čl. 40 odst. 1 nařízení č. 8 ze dne 26. února 2008 [ommissis] se však do rejstříku trestů zapisují nejen odsouzení za trestné činy, ale také správní sankce uložené podle článku 78a NK. V řízení podle článku 78a NK je pachatel uznán vinným ze spáchání trestného činu podle trestního zákoníku, ale je zproštěn trestní

odpovědnosti a je mu uložena správní sankce, jejíž účinky jsou odlišné od účinků postihujících osoby odsouzené za trestný čin.

40. Bulharský zákonodárce zavedl další dělení, a to na trestné činy obecné povahy a soukromoprávní povahy. Podle článku 247 NPK jsou trestné činy obecné povahy ty [ommissis], pro které podává obžalobu státní zástupce, a trestné činy soukromoprávní povahy ty, pro které je obžaloba podána na základě trestního oznámení poškozeného učiněného u soudu (v těchto případech má poškozený postavení žalobce).

41. Za těchto okolností je třeba především uvést, že informace poskytnuté systémem ECRIS neumožňují určit kategorii skutků, za které lze podle klasifikace německého práva a belgického práva uložit sankci, do které patří skutky, jichž se týkají předchozí odsouzení.

42. V důsledku toho není možné určit, zda skutky, za které byl obžalovaný odsouzen zahraničními soudy, mají být v rámci uznávání rozsudků považovány za přestupky nebo za trestné činy podle bulharského práva. Pokud jsou považovány za trestné činy, není možné určit, zda mají být považovány za trestné činy obecné nebo soukromoprávní povahy.

43. Pokud budou trestné činy zapisované do rejstříku v ECRIS posuzovány tak, že mají stejné účinky jako skutky zapisované do ECRIS podle bulharského práva, bude soud povinen vzít v úvahu, že odsouzení vydaná belgickými [ommissis] a německými soudy nemohou představovat přestupky, neboť tyto nelze podle bulharského práva zapsat do rejstříku trestů. Je proto třeba vycházet z toho, že podle práva soudu rozhodujícího o skutkových i právních otázkách (v tomto případě podle bulharského práva) představují tyto skutky buď trestné činy, nebo rozhodnutí o zproštění trestní odpovědnosti ve smyslu článku 78a NK (viz bod 39). Vzhledem k tomu, že odsouzení nejsou v systému ECRIS [ommissis] uvedena jako rozhodnutí o zproštění trestní odpovědnosti (parametr „S“ přílohy „B“ zrušeného rozhodnutí Rady 2009/316/SVV), je třeba na základě toho dospět k závěru, že se jedná o odsouzení za trestné činy. S ohledem na to, že v těchto kategoriích trestných činů nejsou zahrnuti poškození, lze předpokládat, že se jedná o trestné činy obecné povahy, což vylučuje použití článků 66 a 78a trestního zákoníku pro určení trestu ve věci projednávané předkládajícím soudem.

44. Pokud však bude věc posouzena tak, že soud není povinen považovat odsouzení zapsaná v ECRIS za rovnocenná odsouzením zapsaným v bulharském rejstříku trestů, ústřednímu orgánu musí být položen doplňující dotaz za účelem dalšího objasnění:

44.1. existence různých kategorií trestných činů, které mají být zapisovány do rejstříku trestů členského státu, v němž byl rozsudek vydán (případně kritéria pro jejich rozlišení – trest, osoba, která iniciovala trestní řízení, možnosti zrušení účinků uloženého trestu atd.);

44.2. [ommissis] do které kategorie spadají předchozí odsouzení zapsaná v systému ECRIS.

45. Soud pak musí ověřit, kterým kategoriím skutků, za něž lze uložit sankci podle vnitrostátního práva, odpovídají skutky, za něž lze uložit sankci a za které byl obžalovaný odsouzen zahraničními soudy. Posouzení je zde mimořádně složité, neboť pro jeho provedení neexistují žádná pevně stanovená kritéria a uznání vydaných odsouzení bude vyhodnocováno případ od případu podle individuálního posouzení soudu.

46. V projednávaném případě může soud v rámci tohoto posouzení dospět k závěru, že tresty uložené zahraničními soudy jsou odsouzeními za přestupky, a nemusí je vůbec uznat podle článku 66 a článku 78a NK.

47. [ommissis]

48. [ommissis]

49. [ommissis]

50. [ommissis: poznámka o tom, že strana obžaloby ani strana obhajoby se k této otázce nijak nevyjadřují].

V. Je třeba zohlednit odsouzení vydaná zahraničními soudy, není-li dána oboustranná trestnost skutku?

51. Článek 8 odst. 2 NK umožňuje, aby se k odsouzení vydanému v jiném členském státě Evropské unie přihlíželo pouze v souvislosti se skutky, které představují trestný čin ve smyslu bulharského trestního zákoníku.

52. V souladu s bodem 6 odůvodnění rámcového rozhodnutí 2008/675/SVV není soud povinen přihlídnout k odsouzení v případech, kdy by nebylo možné vydat vnitrostátní odsouzení za skutek, který byl předmětem předchozího odsouzení.

53. To by znamenalo, že budou zohledněna pouze:

53.1. odsouzení vynesené německým soudem, protože odpovídá odsouzení za trestný čin uvedený v článku 343c NK;

53.2. odsouzení vynesené belgickým soudem v části týkající se řízení neregistrovaného vozidla (viz bod 12.2), protože odpovídá odsouzení za trestný čin uvedený v článku 345 NK.

54. Za ostatní skutky nelze podle bulharského práva uložit sankci jako za trestné činy. Tato otázka je o to důležitější, že belgické odsouzení zahrnuje trest odnětí svobody za řízení vozidla, které nebylo předmětem technické prohlídky (viz bod 12.4). Pokud by byl uznán účinek tohoto odsouzení, nebylo by možné uložit podmíněný trest podle článku 66 NK za dané protiprávní jednání.

55. [ommissis]

56. [ommissis]

57. [ommissis]

58. [ommissis: poznámka obsahující argumenty obžaloby a obhajoby, podle kterých lze účinky zahraničních odsouzení uznat pouze tehdy, pokud jsou skutky z nich vyplývající trestné podle bulharského práva].

Konkrétně položené otázky

I. Musí být čl. 3 odst. 1 rámcového rozhodnutí Rady 2008/675/SVV ze dne 24. července 2008 o zohledňování odsouzení v členských státech Evropské unie při novém trestním řízení ve spojení s čl. 2 písm. a) rámcového rozhodnutí Rady 2009/315/SVV ze dne 26. února 2009 o organizaci a obsahu výměny informací z rejstříku trestů mezi členskými státy vykládány v tom smyslu, že zohlednění předchozích odsouzení téže osoby v jiných členských státech znamená, že soud, který vede nové trestní řízení proti téže osobě (soud ukládající sankci), je povinen vycházet z toho, že předchozí odsouzení v jiných členských státech, zaznamenaná v Evropském informačním systému rejstříků trestů (ECRIS), se týkají stejných kategorií skutků, za něž lze uložit sankci, které vnitrostátní právo rozlišuje podle jejich společenské nebezpečnosti, jako ty, které podléhají zápisu do rejstříku trestů ve státě soudu ukládajícího sankci? Pokud existuje několik kategorií skutků, za něž lze uložit sankci, které podléhají zápisu do rejstříku trestů podle vnitrostátního práva soudu, který sankci uložil, a které mají v případě odsouzení různé právní důsledky, přísluší vnitrostátnímu soudu, který vede trestní řízení proti dané osobě, aby v každém jednotlivém případě posoudil, do které kategorie podle vnitrostátní klasifikace spadají skutky, které byly důvodem předchozích odsouzení vydaných v jiných členských státech? V jakých případech je třeba takové posouzení provést?

II. Musí být čl. 3 odst. 1 rámcového rozhodnutí Rady 2008/675/SVV vykládán v tom smyslu, že nebrání vnitrostátní právní úpravě, podle níž soud nezohledňuje předchozí odsouzení vydaná v jiném členském státě Evropské unie za skutky, které z hlediska vnitrostátního práva soudu ukládajícího sankci nejsou trestnými činy?

Stanovisko předkládajícího soudu

VI. K první otázce

59. Podle předkládajícího soudu je třeba připomenout, že podle čl. 2 písm. a) rámcového rozhodnutí 2009/315/SVV [ommissis] je „odsouzením“ jakékoli pravomocné rozhodnutí trestního soudu proti fyzické osobě v souvislosti s trestným činem, jestliže se toto rozhodnutí zaznamenává do rejstříku trestů odsuzujícího členského státu. Podle čl. 3 odst. 1 rámcového rozhodnutí

2008/675/SVV [ommissis] každý členský stát zajistí, že se v průběhu trestního řízení proti určité osobě zohlední předchozí odsouzení vydaná v jiných členských státech proti stejné osobě za jiné skutky, o nichž byly získány informace na základě příslušných nástrojů vzájemné právní pomoci nebo na základě výměny informací získaných z trestních rejstříků, stejně jako jsou vnitrostátním právem zohledněny předchozí vnitrostátní odsouzení, a se stejnými účinky, které vnitrostátní právo přisuzuje vnitrostátním odsouzením.

60. Nástrojem pro výměnu informací z rejstříků trestů použitelným v této věci je nástroj uvedený v čl. 1 písm. c) rámcového rozhodnutí 2009/315/SVV [ommissis], decentralizovaný počítačový systém pro výměnu informací o odsouzeních založený na databázích rejstříků trestů jednotlivých členských států – Evropský informační systém rejstříků trestů (ECRIS).

61. Účelem zřízení ECRIS je tedy sjednotit informace o rejstřících trestů osob a přiznat stejný právní účinek odsouzením zaznamenaným v různých členských státech. Z tohoto důvodu by měly být skutky zaznamenané do systému jedním členským státem posuzovány stejně přísně kterýmkoli jiným členským státem (s výhradou níže uvedených úvah – viz bod 68).

62. Je nesporné, že země EU stanoví různé kategorie skutků, za které lze podle zákona uložit sankci. Určení skupin skutků, které se budou podle vnitrostátní klasifikace zaznamenávat do rejstříku trestů, přísluší vnitrostátnímu právu. Je však rovněž nesporné, že závažné skutky, za které lze uložit sankci, se zapisují do rejstříků trestů a že rozdíly mezi právními úpravami vyplývají z toho, zda rejstřík zahrnuje či nezahrnuje skutky, za které lze uložit méně závažnou sankci. V každém případě je třeba vzít v úvahu, že zákonodárce zápisem určitých skupin skutků do rejstříku trestů dává najevo, že se tyto skutky vyznačují dostatečně vysokou společenskou nebezpečností pro daný členský stát, přičemž toto posouzení musí být akceptováno ostatními členskými státy.

63. Povinnost stanovená v čl. 3 odst. 1 rámcového rozhodnutí 2008/675/SVV skutečně vyžaduje uznávání zahraničních rozhodnutí, která se jiný členský stát rozhodl zapsat do svého rejstříku trestů. Tato povinnost vyžaduje, aby k nim bylo přihlédnuto stejným způsobem, pokud jde o účinky, které vnitrostátní právo přisuzuje vnitrostátním odsouzením, která se zapisují do vnitrostátního rejstříku trestů.

64. Naopak, ačkoli zahraniční zákonodárce vyloučil určitou kategorii skutků z působnosti svého trestního rejstříku, vnitrostátní soud není povinen mít za to, že skutky z této kategorie spadají do skutků vyloučených vnitrostátním zákonodárcem: [poznámka překladatele: pravděpodobný smyslu věty, originální text nejasný].

65. Podle tohoto výkladu ustanovení je třeba mít za to, že například odsouzení německých a belgických soudů (uvedená výše) nejsou přestupky ve smyslu

bulharského práva (neboť přestupky nejsou zapisovány do bulharského rejstříku trestů – viz bod 43).

66. Pokud vnitrostátní právo rozeznává více kategorií skutků, které se zapisují do rejstříku trestů, musí vnitrostátní soud pouze ověřit, do které skupiny skutků podle vnitrostátní klasifikace zahraniční odsouzení spadají (pokud mají různé právní důsledky a pokud je to pro věc relevantní). Toto ověření bude provedeno na základě informací zaznamenaných v ECRIS. Pouze v případě, že informace nejsou dostatečné, lze použít jiné nástroje právní pomoci použitelné v rámci EU.

67. V projednávané věci je třeba mít za to, že tyto dodatečné informace nejsou nezbytné (viz bod 43).

VIII. Ke druhé otázce

68. Podle předkládajícího soudu je třeba zohlednit bod 11 odůvodnění rámcového rozhodnutí 2008/675/SVV [ommissis], který odkazuje na dodržení zásady subsidiarity, tak jak je stanovena v článku 2 SFEU a v článku 5 SEU. Podle bodu 6 odůvodnění rámcového rozhodnutí neexistuje povinnost zohlednit taková předchozí odsouzení, například pokud by vnitrostátní odsouzení pro skutek, který vedl k předchozímu odsouzení, nebylo možné.

69. Vnitrostátní zákonodárce v rámci provádění rámcového rozhodnutí změnil (DV č. 33 z roku 2011, účinný od 27. května 2011) odstavec 2 článku 8 NK tak, že stanovil, že pravomocný odsuzující rozsudek vydaný v jiném členském státě Evropské unie za skutek, který je protiprávním jednáním podle bulharského trestního zákoníku, se zohlední v každém trestním řízení vedeném proti téže osobě v Bulharské republice.

70. Za těchto okolností je třeba mít za to, že mezi čl. 8 odst. 2 NK a čl. 3 odst. 1 rámcového rozhodnutí Rady 2008/675/SVV neexistuje rozpor.

71. Toto řešení doplňuje argumenty předložené v souvislosti s předchozí otázkou. A to v tom smyslu, že zápis skutku do rejstříku trestů jiného členského státu a současně existence dvojí trestnosti téhož skutku jak v tomto jiném členském státě, tak ve státě, v němž se nachází soud ukládající sankci, vytváří dodatečné záruky, že situace obžalovaného nebude zhoršena přísnějším trestem, než kdyby byl za tentýž skutek odsouzen vnitrostátním soudem.

72. Krom toho se tím předejde dalšímu problému spojenému s vyměřením souhrnného trestu za odsouzení vynesena v různých členských státech.

73. Body 1 a 2 výroku rozsudku ze dne 21. září 2017, Beškov (C-171/16, EU:C:2017:710) uvádějí:

„1) Rámcové rozhodnutí Rady 2008/675/SVV ze dne 24. července 2008 o zohledňování odsouzení v členských státech Evropské unie při novém trestním řízení musí být vykládáno v tom smyslu, že se vztahuje i na vnitrostátní řízení, ve

kterém má být pro účely výkonu trestu uložen souhrnný trest odnětí svobody zohledňující trest uložený dané osobě vnitrostátním soudem i trest uložený v rámci předchozího odsouzení téže osoby za jiné skutky soudem jiného členského státu.

2) *Rámcové rozhodnutí 2008/675 musí být vykládáno v tom smyslu, že brání tomu, aby v jednom členském státě mohl být předchozí odsuzující rozsudek vydán soudem jiného členského státu zohledněn pouze za podmínky, že proběhlo takové předchozí vnitrostátní řízení o uznání tohoto rozsudku příslušnými soudy prvně uvedeného členského státu, jaké je upraveno v článcích 463 až 466 Nakazatelno-procesualeného kodeksu (trestní řád)“.*

74. V rámci řízení o uložení souhrnného trestu by se tedy v zásadě musel použít trest uložený v jiném členském státě. To by mohlo vést k tomu, že odsouzení uložené zahraničním soudem bude vykonáno, aniž bylo uznáno podle článků 463–466 NPK.

75. Pokud se odsouzení vynesené zahraničním soudem týká skutku, který není podle vnitrostátního práva trestný, v praxi povede k výkonu trestu za skutek, který není ve vykonávajícím státě postihován.

76. Tento poslední bod je dalším argumentem ve prospěch souladu čl. 8 odst. 2 NK s čl. 3 odst. 1 rámcového rozhodnutí Rady 2008/675/SVV.

Popis skutečností a okolností odůvodňujících nutnost posoudit žádost o rozhodnutí o předběžné otázce ve zrychleném řízení

77. Ve věci projednávané předkládajícím soudem byla obžaloba podána v rámci zrychleného řízení (kapitola 25 NPK). Co se týče tohoto řízení, procesní právo stanoví kratší lhůty pro provedení procesních úkonů, například:

77.1. věc je zařazena na pořad veřejných zasedání do sedmi dnů od jejího obdržení (čl. 358 odst. 1 NPK);

77.2. věc je projednána pokud možno při jediném zasedání a rozsudek se vynese ihned spolu s odůvodněním, a pokud je věc skutkově a právně složitá, lze odůvodnění vypracovat až po vynesení rozsudku, nejpozději však ve lhůtě sedmi dnů (článek 359 NPK).

78. V současné době došlo ke značným průtahům v řízení s ohledem na vrácení věci k novému projednání. Tím jsou dotčena práva obžalovaného.

79. Máme tedy za to, že žádost o rozhodnutí o předběžné otázce by měla být projednána ve zrychleném řízení podle článku 105 jednacího řádu Soudního dvora.

[*ommisis*]

1. [*ommisis*]